

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11P/156/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915213373
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2016:6915213373.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Rimavskej Sobote sudcom Mgr. Ivanom Antalom v právnej veci maloletého dieťaťa: Q. S., T.. XX.XX.XXXX, H. M. G., M. X, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote, dieťa rodičov - matky: C.. Y. S., T.. XX.XX.XXXX, U. H. M. G., M. X a otca: V.. N.T. S., T.. XX.XX.XXXX, U. H. T., M. XXXX/XX, zastúpený právnym zástupcom JUDr. Petrom Havlíkom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Nitre, Podzámska 18, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa sa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 09.10.2015 podal otec na súd návrh, v ktorom žiadal, aby bol zmenený rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 11.08.2015, č.k. 10P/25/2015-145, ktorým bola naposledy stanovená vyživovacia povinnosť otca k mal. Q., a to tak, že otec je povinný platiť na výživu mal. Q. sumou 27,13 eur, vždy do 20.-eho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, a to spätne počnúc dňom 01.01.2015.

Návrh okrem iného odôvodnil tým, že dňa 12.08.2015 utrpel úraz ruky, pričom sa jednalo o komplikovanú zlomeninu, ktorá si už vyžiadala jednu operáciu a s prihliadnutím k zlému zhojeniu ho čaká ďalšia operácia. Vo vzťahu k svojmu zdravotnému stavu poukázal aj na to, že ho čaká aj operácia kolena, je stále práceneschopný a tento jeho zdravotný stav mu znemožňuje pracovať. Za ďalší dôvod, pre ktorý žiadal znížiť výživné uviedol skutočnosť, že nemá vlastné bývanie a za to, že mu jeho priateľka pani W.Č. umožnila bývať v jej dome musel od septembra 2015 akceptovať to, že bude prispievať na náklady spojené s bývaním po 100 eur mesačne. Záverom návrhu poukázal na svoj vek, čo v kombinácii s jeho zlým zdravotným stavom podľa neho odôvodňuje zmenu posledného rozhodnutia o výške výživného, ktoré je povinný platiť na maloletého syna Filipa.

Na pojednávaní zotrval na svojom návrhu a na doplňujúce otázky uviedol, že okrem už uvedených zdravotných problémov má problémy aj s krčnou chrbticou, kvôli čomu je aj v súčasnosti práceneschopný. Žije v spoločnej domácnosti s V.. L. W., ktorá je majiteľkou rodinného domu, v ktorom býva, žiadna vyživovacia povinnosť mu nepribudla. Do spisu krátkou cestou doložil doklady o jeho práceneschopnosti, výpisy zo zdravotnej dokumentácie, ako aj rozhodnutie sociálnej poisťovne o výške nároku na nemocenské a tiež aj dohodu o príspevku na bývanie, stravu a iné náklady, zmluvu o pôžičke a zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti.

Matka na pojednávaní uviedla, že s návrhom na zníženie výživného nesúhlasí a poukázala pritom najmä na to, že výživné už bolo súdom znížené v auguste minulého roka a ani znížené výživné v sume 125 eur

mesačne otec neplní, ale posiela jej len po 50 eur, a to od januára 2015. V tejto súvislosti tiež dodala, že po jej výsluchu na polícii v súvislosti s jej trestným oznámením, ktoré podala na otca pre neplnenie vyživovacej povinnosti, jej otec na zameškanom výživnom dňa 05.02.2016 zaplatil 125 eur za mesiac august 2013, za január 2015 v sume 200 eur a za február 2015 v sume 35,71 eur.

Na doplňujúce otázky uviedla, že od posledného rozhodnutia o výživnom k zmene pomerov na jej strane nedošlo, okrem toho, že sa zvýšila platba za služby súvisiace s užívaním bytu zo sumy 160 eur na sumu 200 eur. Ani ona nemá inú vyživovaciu povinnosť ako k synovi Q., ktorý je študentom C. na Gymnázii v M. G.. V súvislosti s výdavkami potrebnými pre zabezpečenie jeho starostlivosti uviedla, že ide o sumu približne 140,50 eur zároveň krátkou cestou do spisu doložila špecifikáciu týchto výdavkov.

Kolízny opatrovník so znížením výživného nesúhlasil z dôvodu, že od posledného rozhodnutia súdu nedošlo na strane otca k žiadnej zmene pomerov.

Okrem výsluchu účastníkov bolo na pojednávaní vykonané aj ďalšie dokazovanie, pričom z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 10P/25/2015 bol prečítaný rozsudok zo dňa 11.08.2015, č.k. 10P/25/2015-145, súd sa oboznámil aj s ďalším obsahom tohto pripojeného spisu, ďalej boli prečítané predložené listinné dôkazy rodičov a po takto vykonanom dokazovaní bol zistený tento skutkový stav.

Naposledy bola výška vyživovacej povinnosti otca na syna Q. S., T. XX.XX.XXXX upravená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 10P/25/2015-145 zo dňa 11.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.09.2015, a to tak, že počnúc dňom 06.02.2015 sa výživné zo sumy 250 eur mesačne znížilo na čiastku 125 eur mesačne, ktorú je otec povinný platiť vždy do 20.-eho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky. Svoje rozhodnutie o znížení výšky výživného súd v uvedenom rozsudku odôvodnil najmä tým, že u otca nastala taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie výživného. Súd pritom zohľadnil jednak vek otca, ako aj viaceré zdravotné problémy, ktoré výrazne sťažujú uplatnenie otca na trhu práce. Súd vychádzal aj z toho, že otec už nevlastní žiadnu obchodnú spoločnosť, nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, ani motorového vozidla a že žije v dome svojej priateľky a je konateľom v jednej novovzniknutej obchodnej spoločnosti. Súd mal za to, že aj napriek uvedeným zmenám pomerov u otca, je v schopnostiach a možnostiach otca platiť na syna výživné vo výške 125 eur mesačne a v takejto výške od 06.02.2015 výživné aj ustálil. Proti rozsudku otec ako povinný odvolanie nepodal a rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 07.09.2015.

V tejto súvislosti považuje súd za potrebné uviesť, že aj návrhom na zníženie výživného v konaní sp. zn. 10P/25/2015 sa otec domáhal zníženia výživného na sumu 27,13 eur, avšak v konečnom návrhu, vyplýva to zo zápisnice z pojednávania zo dňa 06.08.2015 z konania sp.zn. 10P/25/2015, žiadal výživné znížiť na sumu 80 eur mesačne.

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p., rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 62 Zákona o rodine

ods. 1/ plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť;

ods. 2 / obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov;

ods. 3/ každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona;

ods. 4/ pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť;

ods. 5/ výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť;

ods. 6/ ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 75 Zákona o rodine

ods. 1/ pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie;

ods. 2/ výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

ods. 3/ práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Schopnosti a možnosti rodičov v súvislosti s ich vyživovacou povinnosťou má súd zhodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti ich uplatnenia v danom regióne a podobne, pričom týmito schopnosťami a možnosťami sú bezprostredne ovplyvňované aj odôvodnené potreby dieťaťa. Ak sú reálne možnosti a schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú však reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa. Je potrebné tiež uviesť, že majetkové pomery rodičov treba zohľadňovať a posudzovať nie len podľa vykazovaného príjmu, ktorý býva niekedy neúplný alebo skreslený, ale aj podľa celkovej hodnoty nadobudnutého majetku, ktorého prejavom môže byť napríklad aj nákladným spôsobom života, ktorý môže upozorňovať na ďalšie nedoložené príjmy.

Pri rozhodovaní o zmene rozsudku upravujúceho vyživovaciu povinnosť rodiča k maloletému dieťaťu je súd povinný skúmať zmenu pomerov, ktoré nastali od jeho právoplatnosti. Zmena musí spočívať v takých okolnostiach, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom a majú rozhodujúci vplyv na úpravu vyživovacej povinnosti. Pod zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej či druhej strane, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

Na základe zisteného skutkového stavu dospel konajúci súd k záveru, že k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala ďalšie zníženie výšky výživného, ktoré je otec povinný platiť na maloletého syna Q., od posledného rozhodnutia súdu o znížení výživného v konaní Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 10P/25/2015, na strane otca nedošlo.

Z predložených lekárskejších správ otca vyplýva, že tie isté zdravotné problémy, ktoré má otec v súčasnosti mal aj počas konania vo veci sp.zn. 10P/25/2015. Súd týmto za žiadnych okolností zdravotné problémy otca s prihliadnutím k jeho veku nezľahčuje, len konštatuje, že k podstatnému zhoršeniu zdravotného stavu od posledného právoplatného rozhodnutia súdu nedošlo. Aj predtým, aj teraz otec mal a má problémy s kolenom a rukou (v súvislosti s rukou je navrhnutý opätovne na operačné riešenie, na ľavé koleno bol pre poškodenie menisku operovaný, t.č. má recidívu ťažkostí a je navrhnutý na operáciu) a bolesti krčnej chrbtice tiež nie sú nové, len v lekárskej správe zo dňa 03.02.2016 lekár konštatuje, že došlo k ich zhoršeniu, čo je aj dôvodom jeho práceneschopnosti od 25.01.2016.

Od posledného rozhodnutia súdu nedošlo tiež ani k zmene vyživovacích povinností otca, tento má stále vyživovaciu povinnosť len voči synovi Q..

Ďalší dôvod, pre ktorý otec žiadal znížiť výživné bola aj skutočnosť, že v súvislosti s jeho bývaním musí prispievať na náklady vo výške 100 eur mesačne. V tejto súvislosti predložil dohodu o príspevku na bývanie, stravu a iné náklady, ktorú uzatvoril dňa 01.09.2015 s V. L. W., tiež predložil zmluvu o pôžičke, ktorú uzatvoril dňa 14.09.2015 tiež s V. L. W., podľa ktorej mu táto poskytla pôžičku vo výške 15.000 eur,

ktorú sa jej zaviazal splatiť v dvoch splátkach, a to vo výške 7.500 eur do konca decembra 2017 a ďalšiu splátku tiež vo výške 7.500 eur do konca decembra 2018. Na zabezpečenie vrátenia pôžičky zároveň obaja medzi sebou dňa 16.09.2015 uzatvorili aj zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, špecifikovaným v článku II zmluvy.

Uvedené dohody, ktoré uzatvoril otec s V.. L. W., t.j. jeho priateľkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, považoval konajúci súd za účelové, ktorými sa otec snaží zvýšiť svoje náklady a záväzky v snahe súdu preukázať, že nie je v jeho silách platiť na syna ani naposledy súdom znížené výživné. K takémuto záveru vedie súd najmä skutočnosť, že všetky vyššie uvedené dohody boli medzi otcom V.. N. S. a jeho priateľkou V.. L. W. uzavreté len necelý mesiac po tom, ako bol doručený jeho právnomu zástupcovi rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 10P/25/2015-145, v ktorom sa okrem iného na šiestej strane v treťom odseku v predposlednej vete uvádza, že ...“Otec maloletého dieťaťa je totiž konateľom v obchodnej spoločnosti, býva v rodinnom dome svojej priateľky, ktorej nič za to neplatí, iné vyživovacie povinnosti nemá...“. O účelovosti konania otca podľa názoru súdu svedčí aj to, že podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 14.09.2015 mu V.. W. ako veriteľka požičala už v júni 2014 sumu 1.000 eur, v septembri 2014 sumu 10.000 eur, v januári 2015 sumu 2.500 eur a v septembri 2015 sumu 1.500 eur, pričom v konaní sp.zn. 10P/25/2015 otec vo vzťahu k týmto pôžičkám nič neuviedol, ani nimi vo vzťahu ku svojim zvýšeným nákladom nič neargumentoval. V súvislosti s touto zmluvou o pôžičke je potrebné tiež uviesť, že na jednej strane sa otec zaviazal ju vrátiť v dvoch splátkach po 7.500 eur a zároveň na druhej strane v tomto konaní argumentuje rôznymi výdavkami, zlým zdravotným stavom, ako aj svojim vekom, že vzhľadom k svojim aktuálnym schopnostiam a možnostiam nie je v jeho silách platiť na syna výživné ani vo výške 125 eur mesačne. Na tomto základe sa preto opodstatnene vynára otázka, z čoho chce otec pôžičku vrátiť, keď nemá žiadny príjem, nič hodnotné ne vlastní a podľa jeho vlastného vyjadrenia nie je tu ani perspektíva zlepšenia jeho zdravotného stavu, v dôsledku ktorého mu je teraz znemožnené pracovať.

Na tomto základe preto konajúci súd ustálil, že na strane otca od posledného rozhodnutia súdu o znížení výživného nedošlo k žiadnej takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala ďalšie zníženie jeho výživného na maloletého syna Q. a preto jeho návrh zamietol.

Záverom sa pre úplnosť uvádza, že od posledného rozhodnutia súdu nedošlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala iné rozhodnutie súdu o výške výživného ako tomu bolo v konaní Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 10P/25/2015, ani na strane matky a ani na strane maloletého dieťaťa. Matka je naďalej zamestnaná ako učiteľka Strednej zdravotníckej školy v W., jej príjem sa podstatne nezmenil a činí v priemere 976,37 eur mesačne. Je síce cca o 70 eur vyšší, avšak na druhej strane sa o 40 eur zvýšili jej náklady súvisiace s užívaním bytu. V súvislosti s prechodom mal. Q. na strednú školu sa tiež jeho nároky na odôvodnené potreby podstatne nezvýšili, pretože je žiakom C. Gymnázia v M. G. a predtým bol žiakom základnej školy tiež v M. G. a okruh jeho záujmov zostal v podstate rovnaký.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Rimavská Sobota na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odôvodnení sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak otec dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže matka dieťaťa podať návrh na vykonanie exekúcie.